

ಕಾಲದ ಹಂಗಿಲ್ಲದ ಪ್ರೇಮಗೀತೆ

■ ಗೌರಿ

ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಗೆಳತಿಯ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಒಳಗೊಳಗೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯೂ ಎಂದೂ ಜಾಹೀರಾಗದೆ ಅವನ ಎದೆಯೊಳಗಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಅತ್ತಲಿಂದ ಅವಳ ದ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಇವನಿಗೆ ರೋಮಾಂಚನ. 'ನಾನು ಸುಂದರಂ ಅಂತ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೇ ಓದಿದ್ದೆ. ನೆನಪಿದ್ಯಾ?' ಎಂದವನ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಪನ. ಅವಳು 'ಹಾ.. ಚೆನ್ನಾಗೇ ನೆನಪಿದೆ' ಎಂದಾಗ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ಕಲ್ಲೊಂದು ಸಿಕ್ಕಂತಾಗಿ ನಿರಾಳಭಾವ. ಮುಖದಲ್ಲಿನ ನಗುವೇ ಆ ಋಷಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಗುನಗುತ್ತಲೇ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, 'ಹೇಗಿದೆ ಲೈಫ್'. 'ಹಾ... ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ' ಈ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ತುಟಿಯ ನಗು ಒಮ್ಮೇಲೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಷಾದದಿಂದ ಸಂಕುಚಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಳೆಯ ಗೆಳತಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೇನು ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ? ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ರಂಗಲ್ಲವೂ ಒಮ್ಮೇಲೇ ಕಪ್ಪಾಗಿಕೋದಂತೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಕುಸಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಇದೊಂದು ದೃಶ್ಯವೇ ಸಾಕು, ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರವನ್ನು ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಾಟ ಮಾಡಲು. 'ಕಾಲ' ವಿನೋದ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಿರ್ದೇಶನದ ಕಿರುಚಿತ್ರ. ಸತ್ಯ ಹೆಗಡೆ ಸ್ಟುಡಿಯೋಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಭಾವುಕಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರೇಮಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

'ಕಾಲ'ದ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು

ಹೆಸರು: ಕಾಲ
ನಿರ್ದೇಶನ: ವಿನಯ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
ನಿರ್ಮಾಣ: ಎ.ಎನ್. ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣ, ಹರ್ಷವರ್ಧನ್ ಎಸ್. ಛಾ ಯಾ ಗೃಹ ಣ : ಸುನೀತ್ ಹಾಲ್ಕೇರಿ
ಸಂಗೀತ: ಮಣಿಕಾಂತ್ ಕದ್ರಿ
ಸಂಕಲನ: ಮೋಹನ್ ಎಲ್ ರಂಗಕಕಳೆ
ತಾರಾಗಣ: ಮಂಜುನಾಥ ಹೆಗಡೆ, ಅರುಣಾ ಬಾಲರಾಜ್, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕನ್ನಪ್ಪಾರಡಿ

ಹೇಳಬೇಕಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗದೆ ತಮಗಾಗಿ ಕಾಯದ ಕಾಲ ಸರಿದುಹೋದಾಗ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ ಇಬ್ಬರ ಕಥೆಯಿದು. ನಾಯಕ ಸುಂದರಂ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ತುಸು ನಿಧಾನ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಕಾಲ ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ತುಸು ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತನಗಿಂತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತಲೇ ಹೋದ ಜಗತ್ತಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಗಲಾಗದೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸರ್ವಿಸಿನ ಕೊನೆಯ ದಿನವೇ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲೇಜು ಸಹಪಾಠಿ ಭಾರತಿ ಸಿಗುತ್ತಾಳೆ. ಎದೆಯೊಳಗಿನ ನವಿರುಭಾವಗಳಿಗೆ ಇರುವ ತಾರುಣ್ಯ ಅವರಿಬ್ಬರ ದೇಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ನಡಕ ಬಂದಿದೆ, ಬಿಳಿಕೂದಲುಗಳು ಇಣುಕುತ್ತಿವೆ. ಬದುಕಿನ ಬಹುಪಾಲು ಪಯಣ ಮುಗಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯಿತೇ? ಮನಸೊಳಗಿನ

ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮೀರುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ? ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಭಾವವೊಂದು ಹಠಾತ್ ಆಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡರೆ, ಈ ಅನುದಿನದ ಬದುಕಿಗೆ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ತೊಡಕುಗಳು ಮಾಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆಯೇ?

ಕಿರುಚಿತ್ರ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಕಾಲದ, ವಯಸ್ಸಿನ ಹಂಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಸೂತ್ರವನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರದ ಮಿತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಇದು ಊಹಿಸುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಭಾವುಕಗೊಳಿಸುವ ಹಲವು ನಿಲುದಾಣಗಳೂ ಇವೆ. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ 'ಕಾಲ'ದ ಬದುಕು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು, ಅವನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು, ಅವನ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಿಸುತ್ತದಲ್ಲವೇ? 'ಕಾಲ'ದ ಆ ಬದಲಾವಣೆಯ ಆಯಾಮದತ್ತಲೂ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹರಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಜಿಗಿತ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದ ಬೆಳಕಿಗಿಂತ, ಭಾವುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚುಗೊಳಿಸಿಯೇ ಕಥೆ ಸಾಗುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಹಲವು ಓರೆಗಳು ಮೈಮರೆವಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗಬಹುದು. ಮಂಜುನಾಥ ಹೆಗಡೆ ಮತ್ತು ಅರುಣಾ ಬಾಲರಾಜ್ ಅವರ ನಟನೆಯೂ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರದ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಕಿರುಚಿತ್ರ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ
<https://bit.ly/300qhPa>
ಕೊಂಡಿ/ಕ್ಯೂಆರ್
ಕೋಡ್ ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ.